

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 9. Et dicentes: vt quid perditio ista vnguenti facta est? v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

C A P . X I V .

calumniabatur, inducens secum vel aliorum discipulorum murmurationem, vel certe plurali numero unius, plurimos figurantis inuidos & calumniatores, calumnia designatur. miserum sane genus hominum & conditio illorum est, quibus nihil fieri ita perfecte potest, quin arguatur ab ipsis. cum omnia creata habeant aliquas priuationes boni, etiam hi ipsi osores. Vbi charitas? quæ non æmularuntur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi?

O Bone Iesu, tons charitatis! quam verum est quod mundus in maligno positus sit! quam parum de charitate tua adhuc hodie luxit! quam si bi addictus! quam parum Deo, & proximis! Heu experior in memetipso, quam longe sim à charitate tua & proximi: quid remedij? recurram ad te fontem omnis boni & misericordiæ, ut te requiram humillime, quo gratiam præstes, ut quidquid videro speciem boni habere in alijs non viruperem, glosternatis malis sinistre interpretet, sed potius, excusem si malum sit, docente S. Bernardo, & si bonum sit laudem, & extollam.

§. 9. Et dicentes: vt quid perditio ista vnguenti facta est? v. 4.

Hic concurrunt simul duo magna vitia, utrumque ob deformitatem suam pulchro velo palliatum, videlicet Avaritia & Inuidia. Avaritia pallio frugalitatis, qua inducuntur calumniatores, ut putent perditum vnguentum, & inutiliter Christo Domino applicatum, quod magno vendi potuerit, & utilius applicari vel in vslis pauperum, vel vslui ipsorum. Inuidia vero palliata erat specie zeli cuiusdam, dum solum Christum, & non etiam seipso participes balsami fieri indolescunt, quasi continuo quod. Magistro conuenit etiam discipulis sit exhibendum: excusat autem Dominus mulierem, quia nobilissima & diues pro conditione status & dinitiarū suarum dabat personæ nobilissimæ & nobiliori quam ipsa erat & ditiori, ideo ait: quod habuit hæc fecit, id de suo benefecit, ait Dominus.

O Gratissime Iesu utinam & ego aliquando audiam à te vel in die iudicij bonum opus operatus es in vita tua vel perfectum, mihi que gratum & acceptum: intra in gaudium Domini tui: felix Maria quæ audisti approbari opus tuum, & esse perfectum & meritorium apud Deum tuum: felix ego ero quoque si semper à conscientia mea audiero vocem illam dulcem: bonum opus operatus es.

§. 10. Poterat enim vnguentum istud vendendi plusquam trecentis denariis & dari pauperibus. v. 5.

Duplo hic adhuc amplius palliatur frigidissima murmuratio inuidiæ
A 3 & Aua-